

In izmed vseh je vstal mladenič pri kakih šestnajstih letih, precej slaboten, malo bled v obraz, črnih las in živih oči — bil je Lovro: nekdanji Lovriček...

„Torej vi —?“

„Oprostite, jaz morda nisem sposoben —“

„Dajte; poskusiva!“

In profesor ga je peljal k harmoniju ter mu predložil not, Lovro pa — dasi se mu je videlo, da mu je neprijetno izkazovati se pred vsemi — je sedel za harmonij in po sobi so zadoneli glasovi čvrsti in polni... Mi smo poslušali in se čudili. — Dokončal je mojsterski.

Jaz ne vem — dasi se mi je v prvem trenutku hotela buditi nekaka zavist — sem bil vendar naposled ginjen in mehak. In ko sem videl, kako je šel nato Lovro ponižno, kot bi bil zadnji izmed vseh, v klop — tedaj mi je vstalo v srcu neko prijazno čuvstvo, nekaj, kar me je vleklo do Lovra že ta trenotek, dasi sem ga videl prvič. — —

Pozneje sem imel priliko, da sem se seznanil ž njim od поблиže. Postala sva prijatelja. —

In temu prijateljstvu se imam zahvaliti, da sem mogel očrtati zgornje kratke podatke v povest — —

Sedaj je Lovro — organist. Službuje v Dolini — v tržaški okolici, blizu rojstnega doma ob morski obali. Mater ima pri sebi in srečna sta oba. Pravita, da kar jima je vzel Bog po eni strani, to jima je povrnil po drugi. In res je tako!

Lahkomiselni Milan.

Lahkomiselni Milán

Šole, knjig ni ljubil —

Mesto v šolo popoldan —

V gozdič se je zgubil...

Oglasi se črn mu ptič

Tam v zelenem lesi:

„Znal ne bodeš nič, nič, nič,

Kam zašel si, kje si?“

Kaj bi tu maline bral?

Šola, šola, šola!

Striček bode ti že dal,

Ti potepna smola!

Šiba padala bo, eh!

Le oči si méncaj —

Videl boš, kako tvoj greh

Zaboli te, — hencaj...“

Poje ptica črni vran,   Jagode mu niso nič
 Vedno se huduje —   Več tako povšeči —
 V strahu trese se Milán,   Vedno poje črni ptič:
 Greh svoj premišluje . . .   Teči moraš, teči —!

In domov potrtr, skesan
 Milan napoti se —
 Vedno poje črni vran,
 Milan ga bojí se . . .

Vneslav.

Kratkočasnice.

1. „Pepček, zakaj se jokaš?“ — „Mirko ima tudi peceljček (špilo) pri klobasi, jaz pa ne.“ — „Saj se pecelj ne more snesti.“ — „Snesti ne, pa — polizati.““

2. „Tako si še majhen, pa že hodiš v šolo. Povej no, kaj pa delaš v šoli?“ vprašajo gospod župnik malega Jožka. — „Čakam, kdaj pojdemo zopet domov“, se odreže modri Jožko.

3. (C a s j e z l a t o.) Berač: „Lepo prosim za mal dar!“ — Gospod: „Zakaj ne greste delat?“ — Berač: „Nimam časa“ — Gospod: „Kako to?“ — Berač: „Moram beračiti!“

J. K.

Naloga.

(Priobčil Mirko M.)

a	a	a	a	a	ima mačka.
c	e	e	h	i	moško ime.
i	k	m	n	p	divji narod.
r	r	š	v	v	poljana.

Kaj povedó prve črke nizdol in zadnje navzgor, ako zložite naštete črke v besede označenega pomena?

Zastavica.

(Priobčil Fr. Zdravko.)

„P“ — koristno za dušo in teló
 „K“ — za naša usta pretrdó
 „M“ — nam dela pota čez vodó.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)